

La Festa del Corpus

fotos Agustí

Tots sabem com d'un temps ençà algunes o moltes de les festes de caire religiós, han estat suprimides al nostre país, malgrat la seva tradició i pregones arrels fortament inserides en el cor del nostre poble. Una de les que potser més arrelades teníem el poble català era la festivitat del Corpus que darrerament s'ha volgut suprimir. El per què no s'ens ha explicat, ni potser calia, tota vegada que els cristians hem endevinat els motius. Uns potser de caire religiós amb l'intent d'anar suprimint les manifestacions públiques d'una fe que segons sembla fa nosa a alguns tot i que diuen ser democràtics, i per tant tenen, l'obligació de respectar les idees i creences de tots i fins i tot el dret de manifestar-se als carrers. Unes altres podrien ser tal vegada l'intent de malmetre un fet històric a Catalunya, el conegut com el Corpus de Sang, conegut així per l'avalot de segadors el 7 de juny del 1640, episodi important en el desencadenament de fets que desembocaren en la Guerra dels Segadors que els catalans no podem oblidar, tota vegada que en fou l'inici de la guerra contra Felip IV. Sigui quina sigui la causa que ha motivat que aquesta festa nostra vulgui

ésser esborrada, tant pel seu caire pregonament cristià com també pel seu fet històric en la nostra història, no ens la volem deixar prendre. I que això és així ho prova el fet de que malgrat haver estat decretat el dijous de Corpus com a dia feiner, tant ens fa: l'hem celebrat el diumenge següent, dia 9 de juny, amb la mateixa solemnitat que hem pogut, sortint pels carrers després de celebrada l'Eucaristia, acompanyant joiosos la custòdia amb el Santíssim Sagrament, presència viva per a nosaltres del Crist Salvador.

A l'Eucaristia hi assistiren a més de l'Exm. Sr. Alcalde, el cap de CiU Sr. Jaume Borrell i el regidor Sr. Solanells, que encapçalaren la processó davant el poble fidel que amb aquesta manifestació de fe palesa la seva decidida decisió de mantenir-se fidel a una tradició viva, malgrat tot, en el cor dels cristians que sense aldarulls però amb fermesa han volgut una vegada més rebutjar intents obscurs de fer desaparèixer una festa, millor dir-èem una gran festa, dels qui professem i confessem la doctrina de Crist i ho proclamem pels carrers del nostre poble.

També hem de fer esment dels

bonics altars preparats pels veïns en diversos llocs del recorregut de la processó, com també les catifes fetes amb flors a alguns carrers del recorregut. Potser no hagi estat una processó molt nombrosa, però el que sí podem dir és que des dels infants que enguany han celebrat la seva primera Comunió i que obrien camí a la Custòdia fins l'últim dels que seguien la Custòdia amb el Santíssim, tothom participava amb respecte i amor a aquesta manifestació de fe, cantant amb sinceritat de cor la seva joia en aquesta diada tan entranyable pels cristians.

Resumint, doncs, podem afirmar una vegada més que la fe de tot un poble no es pot malmetre així com així, encara que es faci per decret. Que la fe, la veritable fe, no pot fer-se desaparèixer encara que alguns potser ho voldrien. Que també nosaltres, els cristians, tenim tot el dret a manifestar-nos pels carrers, sense aldarulls sí, però amb fermesa, convençuts de la validesa de la doctrina que professem.

Juli G. Valls